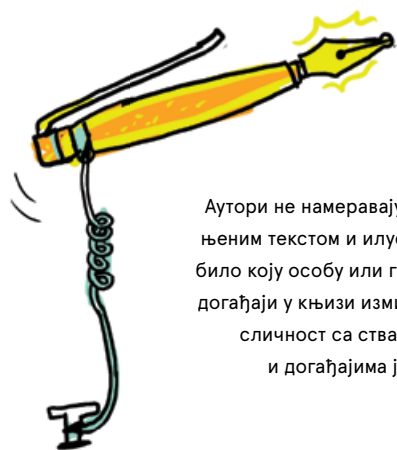

Раде Танасијевић Драган Марковић

мала лагуна

Аутори не намеравају да овом књигом,
њеним текстом и илустрацијама увреде
било коју особу или групу. Сви ликови и
догађаји у књизи измишљени су и свака
сличност са стварним особама
и догађајима је случајна.

С
К И Ш О М

и без
К И Ш О

Пљусак летње кише и пустиња дише! Свуд унаоколо ужарени песак, све колико око у даљину сеже радује се киши... Упија и прија. Цвикере обриши! Чек', а шта је ово? То је ашов. Ту сам га пронашов. Земљу ривка, реже, док кртице беже. А ово? Пенкало. Потпиши се овде. Дуго те чекало. А ово? Чаробњаково приборје: штап и канап. Шта ћу с њима? Понеси их, требаће ти, и ватре и дима. А то? То је лупа. И све то скупа... Не запиткуј више! Сева, благо нама, с кишом и без кише.

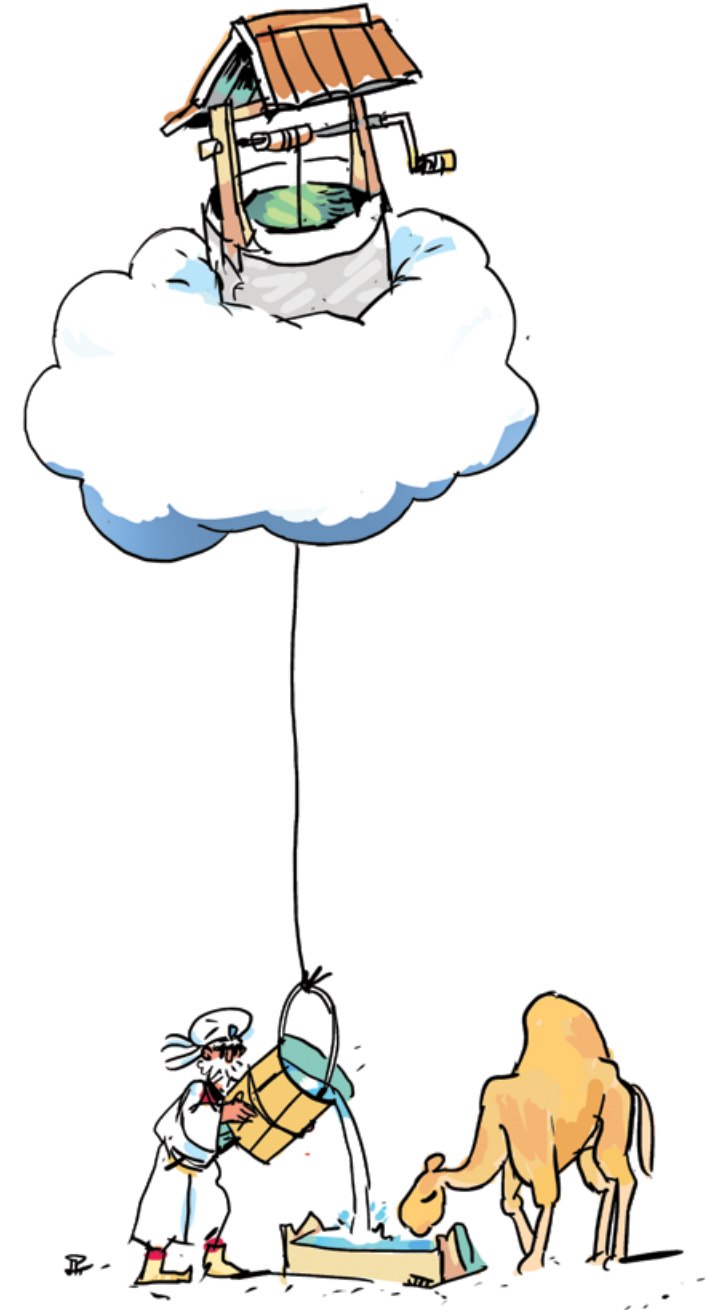
Какав је ово збркан увод? Као кад ти касирка, у великој журби, на покретној траци читава и дотура намирнице и не даје ти кесу, него све брзо трпаш у џепове, да ти други купци не разнесу. Све ће бити јасније, драги читаоче, ако пођеш тамо где намеравам да те поведем. Прати трагове сандала у песку и осмехни се сунчевом блеску.

Сахара, коју сада знамо као пустињу, некада то није била. Беше то пространа равница прошарана зеленим оазама у којима су расле урме и жуборили извори, а све захваљујући Великом чаробњаку Ел Мегуину. И док су дугим караванским путевима водичи водили споре и поносне камиле, Ел Мегуин је, као што би неко на узици по зеленом пашњаку водио јагње, нећете веровати, Ел Мегуин је на дугачком повоцу високо по плавом небу водио један велики бели облак. Облак по имену Белил ил Хабибил. И што је још чудније – Чаробњак и Облак су разговарали у стиховима.

Облак:
*Кад зашиштим као гусак,
тад очекуј силан пљусак.
А кад хујим као хујак,
град очекуј, плус олујак...*

Ел Мегуин:
*Побратиме, престани да мрачиш,
не плашим се твојих керефека,
почни више плавет да облачиш,
жедно воће и поврће – чека!*

Облак:
*Мало јаче тргни уже, друже,
пун сам кише, не да ми да дишем!*

Тамо где би караван застao, чаробњак би узео колац и чекић и туп-туп-туп, колац би побђ у земљу и за њега привезао облак. Облак би правио густу хладовину на врелом афричком сунцу. И помало се врпољио. Да се разумемо, није облаку толико сметало то што га Ел Мегуин привезује, јер би га он, његова верна сенка, ионако пратио и слушао. Љутило га је то што нема поверења у њихово пријатељство. Понекад би чаробњак повукао конопац јаче и онда би падала јача киша. Након тога расли су цвеће и трава. Цвркутале су плаво-зелене птице сахарице.

Једном, уморан од дугог пута, Ел Мегуин је узео дан одмора да поврати снагу. Попио је мало више вина, а затим много више вина. Зар буренце вина, а таква спарина! Ајој! Заспао је, а изгледа да није најбоље привезао облак за кочић... Облак се отео као бик са коца. Полетео је високо. Није знао да слобода има крила. Летео је све даље од чаробњака. Мислио је да никад више неће посетити Сахару.

Обилазио је многе шарене пределе, села и градове. Највише је волео да се задржава изнад велике земље Ереб. Тамо је имао велико облачно друштво. У Сахари је најчешће био сам-самцит. Треба ли да кажем да је Сахара постала пустиња, и да је Ел Мегуин завршио као обичан гонич камила? А ни његов облак бегунац није се усређио.

Да, да. Ел Мегуин је завршио као обичан гонич камила, а шта је било са Сахаром? Сахара је убрзо постала пустиња. Најпре су пресушили извори у оазама, трава на пашњацима је увела и пожутела, поморанџе, лимунови, грожђе, чак и урме, свели су. Велики чаробњак Ел Мегуин одлучио је да оде на далеки тајанствени запад и тамо пронађе било какав посао. Макар радио за корицу хлеба и чутурицу воде. Размотао је свој летећи ћилим. Није га користио годинама. Авај! Ћилим је био пун рупа. Када га је последњи пут смотао у ролну, да не кажем кад га је гаражирао, заборавио је да у њега стави нафталин – лек против мољаца. Мољци – те сићушне бубице, највише воле да грицкају вунене ствари. Макар то било превозно средство, у овом случају летећи ћилим. Ипак, чаробњак ни часа часио није, виную се на својој ћилимузини вешто пропуштајући налете ветра кроз прореде и рупарије.